

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het College, heeft op 21 oktober 2019 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de examencommissie Erasmus MC, hierna verweerder, van 22 juli 2019.

1. Ontstaan en loop van het geding

Appellant stond in de periode van 4 maart tot 5 juli 2019 aangemeld voor de keuzecoschappen van zes weken en het oudste coschap van twaalf weken. Op 20 mei 2019 heeft examiner besloten het coschap vroegtijdig te beëindigen. Vervolgens heeft op 1 juli een gesprek tussen appellant en de examencommissie plaatsgevonden.

Blijkens het verslag d.d. 22 juli 2019 is door de verweerder besloten:

- (i) er een onafhankelijk beoordelaar zal worden ingeschakeld;
- (ii) zolang er geen advies is van voornoemde beoordelaar appellant geen coschappen kan lopen; en
- (iii) dat de coschappen heelkunde en kindergeneeskunde hun geldigheid hebben verloren en als zodanig opnieuw doorlopen moeten worden evenals het oudste coschap en de beide keuzecoschappen.

Bij brief van 30 augustus 2019, ontvangen op 2 september 2019, tekent appellant beroep aan tegen de hierboven aangeduide beslissing van verweerder. Het college heeft op 3 september 2019 het beroepschrift doorgezonden aan de secretaris van de examencommissie met het verzoek om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van dat overleg uiterlijk binnen drie weken schriftelijk mee te delen aan het college. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen en op 4 oktober 2019 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 21 oktober 2019. Appellant, bijgestaan door, advocaat te Den Haag, is ter zitting verschenen. Namens verweerder was aanwezig, leden en, secretaris.

2. Uitgangspunten

Als enerzijds gesteld en anderzijds erkend dan wel niet (voldoende) betwist, alsmede op grond van de in zoverre niet bestreden inhoud van de overgelegde bewijsstukken wordt het volgende tot uitgangspunt genomen:

2.1 Appellant is gestart in 2003 met de opleiding geneeskunde en heeft daartoe op 30 november 2012 zijn doctoraal behaald. Vervolgens is appellant in april 2013 gestart met de beroepsfase en op 1 september 2016 overgestapt naar de eerste master.

2.2 Op 23 februari 2007 mailt, MD PhD het volgende, voor zover relevant, aan appellant:

"Wat mij van het hart moet is (...) dat ik het absoluut onbegrijpelijk en onaanvaardbaar vind dat een student het in dit thema wekelijks structureel weet te presteren om of geen antwoorden in te sturen of te laat. Zo werken we hier niet op het Erasmus MC, zeker niet als je zo meteen moet samenwerken in de kliniek! Vanwege dat structurele karakter heb ik alle casus waarbij je één of meerdere antwoorden niet hebt ingestuurd als onvoldoende beoordeeld"

2.3 Op 14 december 2009 mailt de studieadviseur het volgende, voor zover relevant, aan appellant:

"(...) op 14 december (...) had je een afspraak met een van de studieadviseurs. (...) Hier ben je echter niet verschenen. (...)"

2.4 Op 25 juni 2010 mailt de studieadviseur Geneeskunde aan, lid examencommissie naar aanleiding van meerdere malen afwezigheid van appellant bij diverse afspraken, het volgende voor zover relevant:

"Wij kunnen nog steeds geen advies uitbrengen over [appellant]. Ik zie in de agenda's dat [appellant] nu a.s. maandag (28 juni) een afspraak heeft. Wellicht komt hij dan"

2.5 Op 12 augustus 2011 heeft de examencommissie het volgende, voor zover relevant, aan appellant medegedeeld:

"[Uit een verslag van volgt dat] uw kennisniveau onvoldoende is om door te kunnen stromen naar de coschappen. (...) Omdat u al erg lang met uw studie bezig bent, is er nog een alternatief wat wij onder uw aandacht willen brengen: (...) het behalen van een vrij doctoraal"

2.6 Uit een mailbericht d.d. 19 september 2011 van, studieadviseur Geneeskunde Rotterdam, volgt voor zover relevant:

"Ik wil nogmaals benadrukken dat ik denk dat jij geen kans meer maakt op enig uitstel of verlenging van geldigheid van je examenonderdelen. Jouw enige opties zijn, naar mijn idee, een Vrij Doctoraal accepteren of opnieuw beginnen aan de studie Geneeskunde in de Bachelor-Master structuur"

2.7 In een e-mail van 10 februari 2012 schrijft, coördinator jaar 4 Ma-1, het volgende, voor zover relevant, over appellant:

"In het onderwijs is hij door diverse docenten separaat beoordeeld. Alle kwalificaties zijn onvoldoende bevonden. In het onderwijs is een onderdeel 3x gedaan zonder positieve verbetering. Ons team acht het ook niet voldoende en verantwoord hem door te laten gaan naar een volgende studiefase"

- 2.8 In een schrijven van 29 maart 2012 van de examencommissie aan appellant is het volgende, voor zover relevant medegedeeld:

“De examencommissie heeft u in het gesprek van 31 oktober 2011 tevens gewezen op de mogelijkheid om een vrij doctoraal te doen. (...)”

Ons team acht het (...) niet verantwoord [appellant] door te laten gaan naar een volgende studiefase. (...)”

*[Appellant] bleek tijdens PKV jaar 4 dermate slecht te functioneren dat de betreffende docenten (meerdere) mij adviseren de [examencommissie] te adviseren hem niet toe te laten tot de coschappen.
(...)”*

Bij wijze van uitzondering wil de Examencommissie u wel in staat stellen uw doctoraal af te maken als een zgn. ‘Vrij Doctoraal’ (...) Dit Vrij doctoraal geeft u echter geen toegang tot de klinische fase Geneeskunde of de masteropleiding Geneeskunde. U kunt hiermee dus geen basisarts worden

(...) De Examencommissie verneemt graag van u welk scenario uw voorkeur heeft”

- 2.9 Op 24 mei 2012 schrijft de examencommissie aan appellant, voor zover relevant:

“(...) kunnen wij u echter wel een tweetal mogelijkheden aanbieden.

1. (...) Bij wijze van uitzondering wil de examencommissie u in staat stellen uw doctoraal af te maken als een zgn. ‘Vrij Doctoraal’ (...)
2. U stapt over naar het Bachelor-Master curriculum (...).

- 2.10 In een mailwisseling d.d. 17 april 2014, tussen, Coördinator Inwendige Geneeskunde en examencommissie is het volgende voor zover relevant over appellant gesteld:

“(...) Het Verzuim in de eerste week is zonder geldige reden nu al te groot. [Appellant] komt zijn afspraken niet na en schaad[t] het verteouwen. [Appellant] heeft op donderdag 17 april [2014] een officiële waarschuwing van gehad over eerder genoemde punten. (...)”

- 2.11 Op 27 juli 2012 mailt, PhD het volgende, voor zover relevant, aan de examencommissie:

“Van [appellant] geen spoor. Zou je de student opnieuw willen uitnodigen. (...)”

- 2.12. Op 16 oktober 2012 mailt appellant aan de studieadviseur het volgende, voor zover relevant:

“door middel van deze brief bied ik mijn excuses aan, de reden dat ik niet kon opdagen op maandag 15 oktober [2012] is dat ik voelde me niet lekker, de nacht daarvoor werd ik ziek. daarom had ik niet van tevoren afgebeld. want ik was van plan om niet te komen”

- 2.13 Op 6 mei 2014 mailt, coördinator Inwendige Geneeskunde, de leden van de examencommissie en vermeldt daarin voor zover relevant het volgende over appelland:

"[Appelland] komt zijn afspraken niet na, communiceert slecht, waardoor samen werken niet mogelijk is. N.a.v. eerdere punten die u reeds bekend zijn en de officiële waarschuwing op 17 april 2014, is het coschap per direct stop gezet."

- 2.14 Op 16 juni 2014 heeft er een gesprek plaatsgevonden met appelland en de examencommissie naar aanleiding van het feit dat hij was weggestuurd tijdens inhaalcoschap inwendige geneeskunde. Voor zover relevant vermeldt het gespreksverslag het volgende:

"Na problemen bij het eerste coschap Inwendige Geneeskunde in het Vlietland ziekenhuis heeft student in opdracht van de Examencommissie een zelfreflectieverslag geschreven met hulp van, als onderwijspsycholoog verbonden aan de faculteit. Dit heeft kennelijk niet het gewenste resultaat gehad.

(...)

[Appelland] de meermalen [geboden] kansen in het geheel niet aangrijpt om tot verbetering van zijn professionele gedrag te komen. (...)

Tevens heeft de Examencommissie ad hoc ernstige twijfels over de geschiktheid van [appelland] als praktiserend arts. Op de vraag of [appelland] er wel eens rekening mee heeft gehouden dat hij geen arts gaat worden, komt geen duidelijk antwoord"

- 2.15 Op 30 juli 2014 mailt appelland en daarin vermeldt zij, voor zover relevant het volgende:

"De examencommissie heeft u begin juli [2014] een brief gestuurd waarin duidelijke afspraken staan vermeld. In de brief staat dat u op 23 juli [2014] om 11 uur een afspraak heeft met U heeft deze afspraak op eigen houtje geannuleerd en verzet naar 30 juli vandaag. Nu blijkt dat u deze afspraak afgelopen nacht om 1.42 uur wederom heeft geannuleerd en verzet naar 30 juli [2014], vandaag. Nu blijkt dat u deze afspraak afgelopen nacht om 1.42 uur wederom heeft geannuleerd en weer een nieuwe afspraak heeft gemaakt, nu op 6 augustus [2014]. Deze afspraak op 6 augustus [2014] is de laatste mogelijkheid voor u om het met de EC afgesproken traject in te zetten. Mocht u wederom afzeggen dan vervallen de met de Examencommissie gemaakte afspraken en daarmee alle activiteiten om u opnieuw een coschap te laten lopen."

- 2.16 Op 18 februari 2015 heeft er wederom een gesprek plaatsgevonden met appelland en de examencommissie naar aanleiding van de behaalde onvoldoende voor de ICK week Inwendige geneeskunde. Voor zover relevant, vermeldt het verslag het volgende:

"Commentaar was dat [appelland] slecht contact maakt met de simulatiepatiënt en weinig empathie toont. Ook had hij een opdracht niet correct uitgevoerd, waarbij niet geheel duidelijk was of dit kwam omdat hij niet goed luistert of door een taalbarrière. (...)

..... geeft aan dat student serieus moet nadenken over zijn toekomst, de examencommissie is er niet meer van overtuigd dat dit de juiste opleiding voor hem is.

De examencommissie geeft student 2 adviezen mee:

1. (...) afspraak maken met een studieadviseur over andere mogelijkheden met zijn doctoraal diploma, met daarbij het sterke advies de van de examencommissie niet opnieuw te starten met de opleiding.
2. Professionele psychologische hulp inroepen op het terrein van communicatie en zijn angsten die voortkomen door zijn voortdurend falen.

2.17 Op 10 november 2015 vindt een opvolgend gesprek plaats tussen de examencommissie, appellant en diens toenmalige gemachtigde Voor zover relevant is daarbij het volgende opgemerkt:

"(...)Keer op keer komen namelijk twee competenties naar voren waarop student onvoldoende op scoort, dat zijn kennis en communicatie.

(...)

Ten aanzien van de communicatie vaardigheden heeft de examencommissie geadviseerd een psychologisch begeleidingstraject (verwijzing via huisarts) te volgen teneinde deze vaardigheden sterk te verbeteren. (...).

2.18 Op 8 mei 2017 heeft er een gesprek tussen appellant en de examencommissie plaatsgevonden, waarbij het gespreksverslag, voor zover relevant het volgende vermeldt:

"[Appellant] vertelt 2x bij de studentenpsycholoog geweest te zijn, deze had met [appellant] afgesproken dat hij/zij een terugkoppeling zou geven omtrent de behandeling. Deze terugkoppeling heeft echter niet plaatsgevonden, de examencommissie heeft geen reactie ontvangen (...)

[Appellant] vraagt hoe het zal gaan met de geldigheid van de reeds behaalde onderdelen zoals Radiologie, Heelkunde en Kindergeneeskunde. Zolang deze nog binnen de 5 jaars geldigheid vallen gebeurt er niets, pas als de geldigheid dreigt de vervallen kan student een verzoek indienen bij de examencommissie."

2.19 Op 17 oktober 2018 stuurt de examencommissie een schrijven met als bijlage het gespreksverslag d.d. 8 oktober 2018 aan appellant. Het gespreksverslag alsmede het schrijven stelt, voor zover relevant het volgende:

"Tijdens het gesprek heeft u aangegeven dat u te weinig feedback had gevraagd en daarom een onvoldoende voor het coschap had gekregen. Bij navraag bleek echter dat u zelfs een officiële waarschuwing had gekregen, dit resulteerde niet in een verbetering van uw gedrag. U stelt zich niet actief op en bent vaak afwezig omdat u moet werken. Het lopen van coschappen kan niet gecombineerd worden met een baan, waarbij u naar keuze naar uw werk gaat of een deel van het coschap gaat lopen. Coschappen vereisen een fulltime inzet.

(...)

De examinerator beoordeelde het coschap als 'onvoldoende' omdat [appellant] geen stijgende lijn vertoonde in kennis en vaardigheden, geen motivatie liet zien om mee te kijken, geen activiteiten ontplooiende, vaak te laat kwam of niet aanwezig was en niet naar besprekingen ging. [Appellant] is na anderhalve week aangesproken op zijn gedrag en heeft een waarschuwing gekregen, dit veranderde helaas niets aan zijn gedrag. [Appellant] moest op de laatste dag een presentatie houden, heeft dat niet gedaan met het excuus dat hij moest werken. De examencommissie herkent dit gedrag van [appellant] en acht herhaling van het gehele coschap gewenst."

2.20 Op 20 mei 2019 stuurt uroloog IJsselland ziekenhuis, een e-mail en bijlage naar de examencommissie, die het volgende, voor zover relevant vermeldt:

*“Wij moeten tot onze spijt meedelen dat we heden het coschap hebben beëindigd van appelland. Ik heb hem zojuist dit nieuws medegedeeld. (...) Wij hebben het coschap beëindigd omdat wij denken dat hij niet geschikt wordt geacht te worden door het voort te zetten. Er zijn geen grote veranderingen op de gegeven kritieken. Hij is te gesloten, niet proactief geweest in dit coschap.
(...)*

Hij is zeker niet geschikt nu om het diploma arts te krijgen en wij zien ook niet in dat dat over 2 maanden beter gaat. Eerder in de groep is al gemeld dat er bij niet vorderen het co-schap beëindigd zal worden.”

3. Relevante Regelgeving

In de Onderwijs- en Examenregeling Master Geneeskunde 2018 – 2019 is (hierna OER), voor zover hier relevant, het volgende bepaald:

Paragraaf 9 – Het ludicium Abeundi

Artikel 9.1 – ludicium Abeundi

1. Het College van Bestuur kan in bijzondere gevallen na advies van de Examencommissie en de decaan en na zorgvuldige afweging van de betrokken belangen de inschrijving van een student voor een opleiding beëindigen dan wel weigeren, als die student door zijn gedragingen of uitlatingen blijkt heeft gegeven van ongeschiktheid voor de uitoefening van één of meer beroepen waartoe de door hem gevolgde opleiding hem opleidt, dan wel voor de praktische voorbereiding op de beroepsuitoefening. [7.42a, eerste lid]
2. Het College van Bestuur dan wel het instellingsbestuur van een andere instelling die eenzelfde of verwante opleiding verzorgt, kan besluiten de student niet opnieuw of niet voor die opleiding in te schrijven. [7.42, tweede lid]
3. Indien de student, bedoeld in het eerste lid, is ingeschreven voor een andere opleiding en daarbinnen het onderwijs volgt van een afstudeerrichting die overeenkomt met of gelet op de praktische voorbereiding op de beroepsuitoefening verwant is aan de opleiding waarvoor de inschrijving met toepassing van het eerste lid is beëindigd, kan het instellingsbestuur na advies van de Examencommissie, de decaan of een met de decaan vergelijkbaar orgaan binnen de instelling en na zorgvuldige afweging van de betrokken belangen besluiten dat de student die afstudeerrichting of andere onderdelen van die opleiding niet mag volgen. [7.42, derde lid]
4. Het College van Bestuur informeert de betrokkene en de Minister over de beëindiging van de inschrijving. [7.42, vierde lid]
5. De procedure met betrekking tot het ludicium Abeundi is vastgelegd in bijlage 5 van dit reglement.

In de Bijlagen Onderwijs- en Examenregeling Master Geneeskunde 2018 – 2019 is, voor zover hier relevant, het volgende bepaald:

Bijlage 5 – Procedure met betrekking tot het ludicium Abeundi als bedoeld in paragraaf 9 van de OER [7.42a]:

Artikel 2 – De eerste melding

Indien op enig moment tijdens de Opleiding een student naar het oordeel van een docent/examinator, coördinator Bachelor, of Opleidingsdirecteur Geneeskunde blijkt heeft gegeven onvoldoende te beschikken over de algemene vaardigheden die zijn vereist in het contact met anderen, zoals omschreven in het Raamplan 2009 Artsopleiding, dan stelt de desbetreffende docent/examinator de Opleidingsdirecteur Geneeskunde, de Examencommissie en de coördinator Professionele ontwikkeling hiervan onverwijld schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte. Er komt een aantekening in het portfolio Professioneel Gedrag van deze student.

Artikel 5 – Ordemaatregel van de Examencommissie

De Examencommissie kan naar aanleiding van deze eerste melding een ordemaatregel nemen, afhankelijk van de ernst van de in die melding omschreven tekortkomingen of gedragingen en van het weerwoord van de student. Zo nodig kan de Examencommissie zich in dit verband door derden laten informeren of op dat moment al een onafhankelijke beoordelaar aanwijzen zoals beschreven in artikel 7.

Artikel 6 – Een nieuwe melding

1. Indien de Examencommissie op enig moment tijdens de Opleiding over dezelfde student opnieuw een melding als bedoeld in artikel 2 van een of meerdere docent(en)/ examiner(en) ontvangt, dan wordt de procedure als omschreven in artikel 3 tot en met 5 herhaald.
2. Indien de aard van hetgeen in de nieuwe melding is gesteld naar de mening van de Examencommissie daartoe aanleiding geeft, vraagt de Examencommissie het advies van een onafhankelijke beoordelaar omtrent de vraag of de Opleiding door de student kan worden vervolgd en zo ja, onder welke voorwaarden.

4. Motivering

- I. Appellant stelt dat het onbegrijpelijk is dat zijn coschap is gestaakt of althans dat hij deze heeft moeten staken zolang er geen advies van de beoordelaar is. Daartoe stelt hij dat er (1) nooit eerder aangegeven is dat dat student niet zelfstandig arts kan worden, (2) de verslaglegging van dr. Rikken en motivatie van het besluit gebreken vertoont en (3) er geen sprake is van een nieuwe melding zoals bedoeld in artikel 6 lid 2, bijlage 5 van de OER. Tevens kan appellant zich niet verenigen met de beslissing dat de geldigheid van de coschappen heelkunde en kindergeneeskunde is verloren. Voorts is het beroep tijdig ingesteld en is er wel degelijk sprake van een individueel belang. Tot slot verzoekt verweerder om ongegrondverklaring van het beroep.
- II. Verweerder geeft aan dat voor zover het beroep is gericht tegen de onvoldoende van de coschappen d.d. 20 mei 2019, dat niet-ontvankelijk te verklaren. Voorts, is (i) appellant meerdere malen gewaarschuwd over het beroep arts, (ii) staat geen beroep open tegen besluit inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing, (iii) is er wel degelijk sprake van een nieuwe melding in de zin van artikel 6 lid 2 Bijlage 5 van de OER en (iv) heeft de examencommissie het verzoek ten aanzien van het behoud van studieresultaten op terechte gronden afgewezen. Tot slot verzoekt verweerder om ongegrondverklaring van het beroep.
- III. Het College overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Omvang van het beroep

Het college stelt ten eerste vast dat uit de pleitnota van appellant volgt dat het beroep zich uitsluitend richt tegen de bestreden uitspraak voor zover hij geen coschappen mag lopen zolang er geen advies is van de onafhankelijke beoordelaar.

De melding

Het college stelt voorop dat in de Memorie van Toelichting bij artikel 7.42a van de WHW is vermeld dat de daarbij geregelde voorziening zich vooral richt op gevallen waarin personen door hun gedragingen een bedreiging vormen voor anderen, zoals medestudenten, docenten, maar ook voor degenen die op een andere manier deel uitmaken van het onderwijs. Die

situatie zou zich vooral voordoen bij de praktijkoefeningen die voorbereiden op de beroepsuitoefening. Genoemd in dat verband zijn stages, practica of coschappen. Als voorbeelden van gedragingen die een bedreiging opleveren zijn genoemd (seksuele) intimidatie, agressie, geweld of algemeen disfunctioneren ten gevolge van een ernstige persoonlijkheidsstoornis.

In het Protocol Iudicium Abeundi is opgenomen dat het gedrag van de student tijdens zijn of haar opleiding als toekomstig beoefenaar van een beroep in de zorgsector in overeenstemming, althans niet in strijd, dient te zijn met de gangbare normen en waarden binnen de beroepsgroep waartoe de betreffende student na het voltooien van de opleiding toegang krijgt en dat het gedragingen en uitlatingen betreft die onder meer van belang zijn voor het basisvertrouwen dat een patiënt in een beroepsbeoefenaar moet kunnen stellen. Men kan daarbij denken aan begrippen als integriteit, respect, openheid, transparantie, zorgvuldigheid, fatsoen, beleefdheid, maar ook bijvoorbeeld onbevooroordeeldheid en compassie.

Het college is samenvattend van oordeel dat uit de hiervoor in paragraaf 2 beschreven feiten en omstandigheden blijkt dat zich rondom appellant vanaf 2007 op het professionele vlak, zoals kennis, communicatie en aanwezigheid, meerdere incidenten hebben voorgedaan. Voorts is appellant diverse keren de gelegenheid geboden om over te stappen naar het Vrij Doctoraal, te **bezien [BVM1]** of de opleiding bij hem past en tevens aangemaand zijn professionele houding c.q. gedrag te veranderen. Ook na begeleiding door een onderwijspsycholoog in 2014 ziet het college evenals de examencommissie geen wezenlijke verandering in de professionele houding en het gedrag van appellant.

Zoals hiervoor overwogen is belanghebbende reeds meerdere malen aangesproken over zijn gedragingen vanaf 2007 en kan de melding van d.d. 20 mei 2019 in dit licht als nieuwe melding worden gezien. Daarmee is, aldus het college, voldaan aan de toepassing van artikel 6 lid 2, bijlage 5 van de OER. Het college ziet dan ook geen aanleiding om te oordelen dat verweerder het besluit niet redelijkerwijs kon nemen.

3. Uitspraak
Het College,
I. verklaart het beroep ongegrond.